

DOII-III-ks-772-44-1844/14

NK: 3168/11/14

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 149 § 1 w związku z art. 150 § 1 oraz art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”,

wznawiam

z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury z dnia 29 września 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-2218/11, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Łódzkiego Nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-lp-186.5011.PG/z/10/11 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00”

Uzasadnienie

Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 11i ust. 1, art. 17 ust. 1 i 3 i art. 23 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, Nr 199, poz. 1227; z 2009 r., Nr 72, poz. 620), wydał w dniu 19 maja 2011 r. decyzję nr 112/11, znak: IA.II.7111-lp-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00”, zwaną dalej „decyzją Wojewody Łódzkiego”, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Po rozpatrzeniu odwołań od *decyzji Wojewody Łódzkiego*, Minister Infrastruktury decyzją z dnia 29 września 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-2218/11, zwaną dalej „decyzją Ministra Infrastruktury”, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał ww. decyzję w mocy.

Pismem z dnia 12 marca 2012 r., znak: IA-II.7111.lp.186.2155.PG/10/11/12, Wojewoda Łódzki przekazał Ministrowi Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, zwanemu dalej „Ministrem Transportu”, zgodnie z właściwością, wniosek Starosty Łódzkiego-Wschodniego z dnia 8 marca 2012 r. (data wpływu do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi: 9 marca 2012 r.), znak: BGiGN.680.2622.12.MC, o wznowienie na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, postępowania zakończonego *decyzją Wojewody Łódzkiego* w zakresie podziałów działek o nr 483/2 i 482/2, położonych w obrębie Modlica, gmina Tuszyń. Jako przesłankę wznowienia postępowania wnioskodawca wskazał, że Miejskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne Spółka z o.o. w Łodzi sporządziło załącznik graficzny nr 23 arkusz 98 do *decyzji Wojewody Łódzkiego* bez uwzględnienia danych

zawartych w postanowieniu Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 11 kwietnia 1991 r., sygn. akt: I Ns 281/86, dotyczącym rozgraniczenia działek o nr 299, 300, 482 i 483, obręb Modlica, ujawnionego w operacie 210/1/105/90. W ocenie wnioskodawcy są to nowe okoliczności faktyczne mające istotne znaczenie dla sprawy istniejące w dniu wydania decyzji, a nieznanie organowi, który ją wydał, stanowiące podstawę do wznowienia postępowania.

W związku z wnioskiem z dnia 8 marca 2012 r. o wznowienie postępowania zakończonych decyzją Wojewody Łódzkiego, Minister Transportu pismem z dnia 28 czerwca 2013 r., znak: BOII-3ak-772-24-1072/12/13, wezwał Starostę Łódzkiego-Wschodniego do wypowiedzenia się, w terminie 7 dni od dnia doręczenia przedmiotowego wezwania, czy ww. pismo z dnia 8 marca 2012 r. stanowi wniosek o wznowienie postępowania zakończonych decyzją Wojewody Łódzkiego, czy też wniosek o wznowienie postępowania zakończonych ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującą w mocy w pozostałym zakresie decyzję Wojewody Łódzkiego.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Ministra Transportu, w piśmie z dnia 11 lipca 2013 r., znak: BGiGN.680.6770.13.ŁZ Starosta Łódzki-Wschodni wskazał, że wnosi o wznowienie postępowania zakończonych decyzją Wojewody Łódzkiego.

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r., znak: BOII-3ak/apr-772-24-1981/12/13, Minister Transportu odmówił wznowienia, na wniosek Starosty Łódzkiego-Wschodniego z dnia 8 marca 2012 r., postępowania administracyjnego w sprawie zakończonych decyzją Wojewody Łódzkiego.

W uzasadnieniu ww. rozstrzygnięcia Minister Transportu wyjaśnił, iż był związany wnioskiem Starosty Łódzkiego-Wschodniego o wznowienie postępowania zakończonych nieostateczną decyzją Wojewody Łódzkiego, i nie mógł samowolnie zmieniać treści żądania strony. Mając zaś na względzie treść art. 145 § 1 kpa, z którego wynika wprost, że wznowienie jest dopuszczalne wyłącznie w stosunku do decyzji ostatecznych, Minister Transportu zobowiązany był odmówić wznowienia postępowania w sprawie decyzji Wojewody Łódzkiego.

Niezależnie od powyższego, Minister Transportu wskazał, iż w niniejszej sprawie zaistniała podstawa do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie zakończonych decyzją Ministra Infrastruktury, z uwagi na wystąpienie okoliczności wskazanych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa.

Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „Ministrem” zważył, co następuje.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, Postępowanie administracyjne. Zarys wykładu, Warszawa 1983 s. 242).

Postępowanie o wznowienie postępowania w trybie art. 145 kpa w sprawie zakończonych decyzją ostateczną jest dwuetapowe. W pierwszym etapie, tzw. postępowaniu wstępnym, organ bada dopuszczalność wznowienia postępowania, ustalając brak przeszkód podmiotowych i przedmiotowych dla wszczęcia postępowania, którego efektem jest wydanie postanowienia o wznowieniu postępowania (art. 149 § 1 kpa), bądź wydanie postanowienia o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 kpa). Drugi etap postępowania prowadzony jest po wydaniu postanowienia o wznowieniu i wówczas organ bada decyzję merytorycznie, pod kątem istnienia przesłanek wznowieniowych.

Zgodnie z art. 150 § 1 kpa organem administracji publicznej właściwym do wznowienia postępowania jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji.

W niniejszej sprawie decyzją ostateczną jest *decyzja Ministra Infrastruktury*.

Należy zauważyć, iż z treści art. 147 *kpa* wynika, iż wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na wniosek, z tym że wznowienie postępowania z urzędu przez organ jest jego prawem. Oznacza to, że organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej prawomocnie zakończonej sprawie, celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania. Obowiązek wznowienia ma natomiast miejsce w razie znalezienia przyczyny wznowienia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2002 r. sygn. akt II SA 2791/00 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2007 r. sygn. akt I SA/Wa 1299/07).

Dopuszczalne jest wszczęcie postępowania o wznowienie z urzędu, poza podstawą przewidzianą w art. 145 § 1 pkt 4 *kpa* i art. 145a *kpa* nawet wówczas, gdy organ administracji o przyczynach stanowiących podstawę wznowienia powziął przekonanie na podstawie podania strony o wznowienie, które wpłynęło z uchybieniem terminu wymienionego w art. 148 § 1 *kpa*. Powinnością organu rozstrzygającego wniosek strony o wznowienie postępowania, który z powodu niedochowania terminu z art. 148 § 1 *kpa* nie zasługiwałby na uwzględnienie, jest również rozważyć i wypowiedzieć się co do tego, czy przywołane przez wnioskodawcę okoliczności i przedstawione dowody oraz materiał zebrany w fazie wstępnej rozpoznawania wniosku (w związku z badaniem przesłanek formalnych warunkujących wznowienie postępowania) nie wykazują w stopniu dostatecznym istnienia przyczyny uzasadniającej wznowienie postępowania z urzędu (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 marca 2008 r., sygn. akt II OSK 285/07).

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowi art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*. Wznowienie postępowania administracyjnego na podstawie powyższego przepisu jest uzasadnione w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję. Przy ocenie przesłanek wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, najistotniejszym warunkiem jest istnienie tych okoliczności i dowodów w dacie podejmowania decyzji ostatecznej. Jeżeli okoliczności te i dowody powstały po dacie wydania ostatecznej decyzji, nie będą mogły stanowić podstawy wznowienia, lecz stanowiąc będą podstawę do wszczęcia postępowania w nowej sprawie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt II GSK 986/09, opubl. LEX nr 746382). W niniejszej sprawie *Minister* uzyskał informacje (pismo Starosty Łódzkiego- Wschodniego z dnia 8 marca 2012 r., znak: BGiGN.680.2622.12.MC), świadczące o tym, iż – w zakresie podziału działki nr 483/2 z obrębu Modlica, gmina Tuszyń – istnieją rozbieżności pomiędzy treścią *decyzji Wojewody Łódzkiego* oraz *decyzją Ministra Infrastruktury*, a rzeczywistym stanem prawnym i kształtem tej nieruchomości, istniejącym w dniu wydania decyzji organu II instancji.

Z treści ww. pisma i załączonych do niego dokumentów wynika, iż Miejskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne Spółka z o.o. w Łodzi sporządziło załącznik graficzny nr 23 arkusz 98 do *decyzji Wojewody Łódzkiego* bez uwzględnienia danych zawartych w postanowieniu Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 11 kwietnia 1991 r., sygn. akt I Ns 281/86, dotyczącym rozgraniczenia działek o nr 299, 300, 482 i 483, obręb Modlica, ujawnionego w operacie 210/1/105/90.

Podkreślenia wymaga fakt, iż organ II instancji nie wiedział o powyższych okolicznościach w momencie wydawania decyzji.

Powyższe, zdaniem *Ministra*, uzasadnienia wznowienie postępowania w sprawie zakończonej *decyzją Ministra Infrastruktury* z urzędu w oparciu o przesłankę określoną w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, tj. ze względu na to, iż wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję.

W tym miejscu należy zauważyć, iż zgodnie z utrwalonymi poglądami orzecznictwa i doktryny postanowienie o wszczęciu postępowania jest aktem procesowym, nie rozstrzyga ono sprawy wznowienia, lecz ją otwiera (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 1987 r., I SA 1326/86, ONSA 1987 nr 2, poz. 80). Postanowienie o wznowieniu postępowania jest jedynie postanowieniem wszczynającym postępowanie i nie może zawierać innych treści, poza wskazaniem przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania. Inaczej mówiąc, postanowienie to otwiera postępowanie w sprawie wznowienia postępowania. Stwierdzenie zaś, czy przyczyna

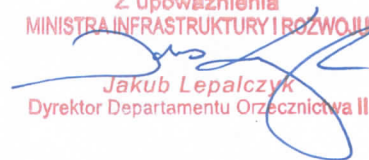
wznowienia rzeczywiście wystąpiła w sprawie i jakie wynikają z tego skutki dla rozstrzygnięcia sprawy mogą być wyłącznie efektem postępowania przeprowadzonego po wydaniu postanowienia z art. 149 § 1 *kpa* i muszą być zawarte w decyzji określonej w art. 151 *kpa*. Przesądza to o treści tego postanowienia, która powinna ograniczać się do wskazania okoliczności stanowiących podstawę do wznowienia postępowania oraz skonkretyzowania decyzji rozstrzygającej sprawę, w której wznawia się postępowanie.

W związku z powyższymi ustaleniami, podjętymi przez organ w trakcie postępowania wstępnego, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Stosownie do treści art. 141 i art. 142 *kpa*, na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje, a strona może je zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji kończącej postępowanie.

Otrzymują:

1. Wojewoda Łódzki;
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
3. Jolanta Sar;
4. Jan Krawiec;
5. Zofia Polak-Krawiec;
- ⑥ A/a.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

Do wiadomości:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi